

Genieten bij Valerius

■ In een volle Bethelkerk gaf C.O.V Valerius zaterdag een magnifieke uitvoering van de Johannes Passion van Johann Sebastian Bach. Een avond met veel muzikale hoogtepunten.

DOOR DICK VAN DE HEG

BARNEVELD – Het is merkbaar dat Valerius steeds meer ervaring krijgt in de barokmuziek. Gelijk al tijdens het onheilspekkende openingskoor van de Johannes Passion kwam Valerius zelfverzekerd over. In het 'Herr unser Herrscher' wordt veel van de koorstemmen gevraagd door de veel voorkomende melisma-tiek, een methodiek die Bach veel gebruikt, waarbij het koor meerdere noten op één letter-greep zingt. De beklemmende begeleiding van de violen en de klagende dissonanten van de overige instrumenten riepen een sfeer op van schrijnende smart. De begeleiding die Bach in dit deel gebruikt lijkt niet bij de gezongen tekst te passen. Valerius is er de hele avond in geslaagd een overtuigende interpretatie neer te zetten en de spanning te blijven vasthouden. Dirigent Ger Vos had koor, solisten en orkest dan ook uitstekend in de hand.

Emoties

Zijn interpretatie was: een mooie pure Johannes Passion neerzetten zoals Bach dat heeft bedoeld. Daar is hij volledig in geslaagd. Geen geëxperimenteer naar eigen idee, maar Bach spelen zonder franje. De verschillende koralen werden door

C.O.V. Valerius tijdens de uitvoering van de Johannes Passion van Bach. FOTO: MARIENKE VOS

het koor met souplesse en eenvoudig gezongen met eenheid in interpretatie zonder in te leveren op muzikale zeggingskracht. Het bleek dat het koor het 'notenwerk' reeds lang achter zich had gelaten en veel aandacht had besteed aan techniek en muzikale afwerking. Veelal kon het publiek genieten van een fraaie homogene totaal-klink met aandacht voor articulatie en goed uitgewerkte spanningsbogen. Buitengewoon intens waren de emoties die het koor opriep tijdens de passages van verhoor en veroordeling van Jezus Christus. De sfeer van haat en venijn werd door het koor voelbaar overgebracht. Men was in staat boven de notatie te gaan staan, de dramatiek over te brengen, zodat tekst

en muziek een eenheid vormden. En het mag dan zo zijn dat hier en daar een inzet wat weifelend overkwam, dat soms lichte ongelijkheid was te bespeuren tussen koor en orkest; het viel totaal in het niet bij het prachtige resultaat dat de uitvoerenden deze avond hebben neergezet.

Gouden randje

Alt José Scholten imponeerde in de aria 'Von den Stricken meiner Sünden'. Ze bezit een mooie stem doortrokken van intense muzikaliteit. Opvallend is haar goede voordracht. De uitvoering van deze aria was er één met een gouden randje. Tenor Patrick Henkens vervulde de rol van evangelist. Naast zijn heldere tenorstem viel zijn per-

fecte articulatie op. Zonder de andere solisten tekort te doen in hun kwaliteit mogen deze twee solisten apart worden genoemd. Het Nederlands Begeleidingsorkest bleek een goede keuze. De leden van het orkest bespeelden de prachtige oude instrumenten professioneel en accuraat. De 'verlengde' luit viel hierbij op. Opvallend was hoe het orkest de interpretatie van de dirigent volgde. Een orkest dat vakmanschap en élan uitstraalde. Niet onvermeld mag het aandeel van Gonny van der Maten blijven. Ger Vos kan met tevredenheid terugzien op het prachtige resultaat van dit concert dat niet in de laatste plaats is te danken aan zijn interpretatie en leiding. Echt vakmanschap.